

multitudo tubarū & cymbalorū . et cetera instrumēta  
musicorum . hic autem iubilus ex deuoto pectore pro-  
latus suauiter sonat per uoces hominum . Quātum autē  
distat ab umbra ueritas . tantum distat a legali uictima  
nostrum sacrificium . & quantū prestat insensibili sensi-  
bile . tantum prestat laus uocis humanæ . ex puro  
corde prolata . inani flatu tubarum . & percussione cim-  
balorum . Sed quia omnia in figurā contingebant illis .  
& nos reuelata facie gloriam domini contemplamur .  
mōt em illum ueterum translatum in nostra religione .  
tanto congruentius quanto uerius obseruamus . Om̄s  
autem festiuitates pro uarietate religionum . diuersaq̄  
in honorem martyrum tempora . ideo a uiris pruden-  
tibus instituta sunt . ne forte rara congregatio populi .  
fidem minueret in Christo . Propterea ergo dies aliqui  
constituti sunt . ut in unum oēs pariter cōuenirēt . & ex  
cōspctū mutuo et fides crescat . et leticia maior oriā .  
DE FESTIUITATE VETERVM . ET VNDE FE-  
STA VEL FERIAE SINT DICTAE . Ca. XLVI .

Esti autem dies in ueteri lege isti fuerunt . dies  
f açimorum . & phase . quando luna plenissima  
abiecto fermento agnus immolabat . dies pen-  
tecostes . qua in uertice mōtis Syna lex data est Moysi .  
in quo de frugibus primi panes offerebātur ppositio-  
nis . dies sabbatorum . in quo oĩa celebrabātur . & in  
quo māna in deserto nō licebat colligere . dies neome-  
niorū celebratio nouę lunę . Semp autē Iudēi in mensū  
pricipio . hoc est prima luna . diē festum agebāt . Sed id  
circo in principio mēsis hoc faciebāt . q̄a deficiente luna  
tempus finitur . & iterum nascente incipitur . Dies autē  
tubarū . septimi mēsis principiū est . q̄n Iudēi solēnitatē  
agentes āplius tuba canebāt . & plura offerebāt in eo  
sacrificia q̄ p̄ singlos mēses . In hoc mēse priō . decio die  
mēsis huius . dies p̄piciationū siue expiationū erat . q̄n

pontifex semel in anno introibat in sancta sanctorum.  
& populo foris orante ipse solus intus orabat. tam pro  
sua q̄ populi ignorantia. offerens incensum dño super  
altare thimiatis. In quo mense & dies erant celes-  
tissimi scenophegię. idest tabernaculoꝝ. quando a quin-  
decimo die mensis huius per septem dies in umbraculis  
habitaſt. sumentes sibi spatulas palmarum. & ramos  
ligni densarũ frondiũ. & salices de torrente. & letabãt  
coram dño deo suo. in cõmemorationẽ exitus illorum  
de egipto. quod dñs eos in tabernaculis habitare fece-  
rit. cũ eduxerit eos de terra egipti. Dies ieiunij primi.  
quarti. septimi & decimi mēsis. ob eas causas celes-  
tes apud eos fuerũt. ob quas supra cõmemorauimus cum  
de ieiunio disputabamus. Festi aut̄ inde uocant̄. quod  
ius in eis fatur idest dicitur. & nefasti quibus nõ dicit̄  
Similiter & ferię a fando dicit̄. ob quã causã Siluester  
papa primus apud romanos cõstituit. ut dierũ nomina  
quę antea secũdum nomia deorum suorum uocabant  
idest. Solis. Lunę. Martis. Mercurij. Veneris. Saturni.  
feria deinceps uocarẽt. idest prima feria. secũda feria.  
iij. feria. iij. feria. v. feria. vi. feria. quia in principio ge-  
nesis scriptũ est. quod deus per singulos dies dixerit.  
prima. fiat lux. secũda. fiat firmamentũ. terciã. pducatur  
terra herbam uirẽtem. similit̄ et cetera. Sabbatũ autẽ  
antiquo legis uocabulo uocare p̄cepit. & primã feriã  
diem dominicã. eo quod dominus in illa resurrexit.  
Statuit aut̄ idem papa. ut otium sabbati. magis in diem  
dominicã transferret̄. ut ea die a terrenis operibus ad  
laudandũ deũ uacaremus. iuxta illud quod scriptũ est.  
Vacate et uideate qm̄ ego sum deus. Scđm hũc autem  
morẽ in nataliciis sanctorũ uacare. idest ad laudes dei  
celebrandas sancta nos iubet ecclesia. Ceterũ qui his  
diebus ad hoc uacare uult ab agrĩ cultura. ut crapulã  
& ebrietati deseruiat. uel iocis inanibus operam det.

agnoscat se magis peccare per tale otium, quā si alicui  
vtili operi insisteret. Salomone teste qui ait, Ve illis qui  
morantur in uino, & student calicibus epotadis, et itē.  
Acceptus inquit regi minister est intelligēs, iracundiā  
inutilis sustinebit. Sed quia de festiuitatibus celebri-  
oribus, ad instructionem eorum qui in ecclesia deo ser-  
uiunt & populo presunt, secundum sensum maiorum  
iam supra diximus, de origine quoque cantus, et lectio-  
num, & auctoritate symboli, adhuc in presenti dicamus.

DE CANTICO, Ca. XLVII.

**C**anticum enim primus omnium Moyses legi  
instituisse, quando percussa Aegypto decem  
plagis, & Pharaone submerso, cū populo per  
insueta maris itinera, ad desertū gratulabūsus egres-  
sus est dicens, Cantemus domino, gloriose enim hono-  
rificatus est. Item, idē author in Deuteronomio canticū  
presagium futurorū conscripsit. Deinde quod Debhora  
non ignobilis foemina, in libro ludicum hoc mysterio  
functā reperitur, postea multos non solum uiros, sed  
etiam foeminas spiritu diuino completas, dei ceuuisse  
mysteria. Canticum autem uox humana est, psalmus  
autem qui canitur ad psalterium.

DE PSALMIS, Ca. XLVIII.

**P**sallere autem, usum esse primum Moysen. Da-  
uid prophetā in magno mysterio prodit ecclia.  
Hic enim a puericia in hoc munus a domino  
specialiter electus, & cantorum princeps, psalmorumque  
thesaurus esse promeruit, Cuius psalteriū idcirco cū  
melodiā cantilenarum suauium ab ecclesia frequētat,  
quo facilius animi ad compunctionem flectantur, Pri-